

Nr 80

Av herr **Hermansson m. fl.**, *angående beräkningen av bostadstillägget för barnfamiljer.*

(Lika lydande med motion nr 69 i Första kammaren)

Det nya bostadstillägget för barnfamiljer, som beslöts förra året och började träda i kraft den 1.1.1969, innebär i många avseenden en förbättring jämfört med de gamla familjebostadsbidragen.

När förslaget om detta nya bostadstillägg framlades i proposition nr 42/1968 hävdade vi med vår motion nr II: 1041 att en avgörande brist i denna proposition var, att vid inkomstprövningen en avtrappning av tilläggen äger rum redan från en familjeinkomst överstigande kr. 16 000 per år. Vi godkände heller icke påståendet att denna undre inkomstgräns var motiverad av att den skulle vara lika med då gällande inkomstgräns för familjebostadsbidragen. Dessa gamla bidrag hade som bekant varit oförändrade under en följd av år, och det fanns ingen som helst anledning till en sådan anknytning.

I vår fjolårsmotion yrkade vi på att inkomstgränsen för maximibelopp rimligen borde utsträckas till 20 000 kronor och att det var felaktigt att reduktionen av bostadstillägget skulle sättas in redan vid en så uppenbar låginkomst som 16 000 kronor.

I årets statsverksproposition Bil. 7 säger vederbörande statsråd att man nog satte gränsen i fjol i snävaste laget och förordar en uppjustering av inkomstgränsen för oreducerade bostadstillägg från och med år 1970 med hänsyn till barnfamiljerna i låginkomstgrupperna. Emellertid är man också i år inne på samma restriktiva gränser härför och beräknar nu att inkomstgränsen sättes till ca 17 000 kronors årsinkomst för oreducerat bostadstillägg.

Vår uppfattning från i fjol om att inkomstgränsen för maximibelopp rimligen skall sättas till 20 000 kronor håller vi fast vid, då det icke finns någon anledning till en annan ståndpunkt. Vårt krav om 20 000-kronorsgräns blir desto starkare om man studerar de uttalanden som gjorts i olika fackliga sammanhang och även vad som delpublicerats från den sittande låginkomstutredningen. Läger man härtill de på många håll kraftiga hyreshöjningar som redan trätt i kraft från årsskiftet, blir vårt krav på oreducerat bostadstillägg upp till en sammanlagd årsinkomst av 20 000 kronor än mer befogat.

Redan i vår fjolårsmotion påpekade vi dessutom två viktiga faktorer,

som talar för att gränsen för reduktion sattes till 20 000 kronors årsinkomst. För det första blir resultatet att 240 000 familjer får ett högre bidrag än vad som föreslogs och för det andra blir ytterligare 110 000 familjer bidragsberättigade. Vi vill påpeka, att dessa siffror är beräknade för en undre gräns av 16 000 kronors årsinkomst, varför de vid 17 000-kronorsgränsen torde få reduceras något.

Den andra viktiga faktorn av betydelse för inkomstgränsen 20 000 kronor är frågan om de kommunala bostadstilläggen, till vilka statsbidrag inom viss angiven gräns utgår med 50 %. De flesta kommuner har nu redan infört dessa kommunala bostadstillägg och därmed medverkat till högre bostadstillägg än vad reglerna för de statliga bidragen medger. Men det finns kommuner, som varit så skattetyngda att de för dagen icke ansett sig av ekonomiska skäl ha möjligheter att besluta om dessa kommunala bostadstillägg och därmed ej heller ansett sig »ha råd till» att mottaga de 50 % i statsbidrag för dessa. Och det vore ur rättvisesynpunkt illa om alltför stor skillnad i bidragshänseende skulle uppstå för barnfamiljer som bor i olika kommuner. Även ur denna synpunkt är vårt förslag om en inkomstgräns på 20 000 kronor välgrundat. Det bör vara en statlig angelägenhet att ekonomiskt svara för det familjepolitiska stödet i sådan utsträckning att det kompletterande kommunala tillägget endast behöver komma i fråga vid särskilda fall när ömmande skäl talar för utgivandet av sådana kommunala tillägg.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslås,

att riksdagen — med ändring av nu gällande regler för bostadstillägget — måtte besluta om fastställande av en årsinkomst av 20 000 kronor från vilken inkomstgräns avtrappningen av bostadstillägget inträder;

att riksdagen under punkt C 3, Statsverkspropositionens bil. 7, anvisar ett förslagsanslag av 485 000 000 kronor.

Stockholm i januari 1969

C. H. Hermansson (vpk) Eivor Marklund (vpk) Gunvor Rydning (vpk)
